

Cartea lui Daniel - Numărul optzeci și doi

Dezvăluirea enigmei profetice: înțelegerea istoriei din Daniel 11 și semnificația Jertfei Necurmate în adventism

Jeff Pippenger

2024-02-15

După ce vom trece în revistă istoria de la 1863 până la timpul sfârșitului din 1989, în contextul celor patru urâciuni din Ezechiel, capitolul opt, care reprezintă cele patru generații ale Adventismului, ne vom îndrepta atenția către creșterea cunoștinței care a fost desigilată în 1989. Acea creștere a cunoștinței privea ultimele șase versete din Daniel, capitolul unsprezece. În 1989, micul nostru grup de studiu de Sabat a descoperit liniile de reformă ale profeției biblice, la care Future for America face adesea referire și care stabilesc succesiunea evenimentelor în fiecare linie de reformă, ceea ce, la rândul său, îi permite unui student al profeției să exerseze aplicarea metodologiei ploii târzii „linie peste linie”.

În câțiva ani, până în 1992, redactasem o lucrare care trata ultimele șase versete din Daniel unsprezece. Lucrarea a fost scrisă spre propria mea satisfacție, căci nu aveam nici capacitatea, nici intenția de a difuza public studiul. Până în 1994, lucrarea ajunsese la o lucrare adventistă auto-susținută, iar până în 1995, o serie de unsprezece articole care acopereau ultimele șase versete din Daniel unsprezece a fost publicată într-o revistă lunară editată de acea lucrare. Există doar câteva referințe specifice la Daniel unsprezece în scrierile Spiritului Profetic, iar cea mai importantă dintre ele a devenit un argument central pentru validitatea aplicării pe care am propus-o cu privire la acele versete.

"Nu avem timp de pierdut. Vremuri tulburi ne stau înaintea. Lumea este frământată de duhul războiului. Curând vor avea loc scenele de necaz despre care vorbesc profețiile. Profeția din capitolul al unsprezecelea al lui Daniel aproape a ajuns la împlinirea ei deplină. O mare parte din istoria care s-a petrecut în împlinirea acestei profeții se va repeta. În versetul treizeci se vorbește despre o putere care 'va fi mâhnită,' [Daniel 11:30-36 citat.]"

„Scene asemănătoare cu cele descrise în aceste cuvinte vor avea loc.” Manuscript Releases, numărul 13, 394.

Sora White afirmă în mod clar că 1798 este „timpul sfârșitului”.

Dar la vremea sfârșitului, spune profetul: „Mulți vor cutreiera încoace și încolo, iar cunoștința va spori.” Daniel 12:4. . . . „Din 1798, cartea lui Daniel a fost desigilată, cunoașterea profețiilor a sporit, iar mulți au proclamat solia solemnă a judecării apropiate.” The Great Controversy, 356.

Versetul patruzeci al capitolului unsprezece din Daniel începe cu: „Și la vremea sfârșitului.”

Și la vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va năpusti asupra lui; iar împăratul de la miazănoapte va veni împotriva lui ca un vârtej, cu care de luptă, cu călăreți și cu multe corăbii;

va pătrunde în țări, se va revărsa și va trece mai departe. Daniel 11:40.

Este evident, chiar și fără susținerea directă a Duhului Profeției, că versetul patruzeci marchează începutul unei succesiuni de evenimente care a început în 1798. Acele evenimente duc la închiderea timpului de probă al omenirii, căci primul verset al capitolului doisprezece din Daniel spune: «Și în vremea aceea se va ridica Mihail», iar Sora White afirmă limpede că, atunci când Mihail se ridică, timpul de probă al omenirii se închide.

„În vremea aceea se va ridica Mihail, marele Voievod, care stă pentru fiii poporului tău: și va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamuri până la vremea aceea: și în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, toți cei care vor fi găsiți înscriși în carte.” Daniel 12:1.

Când solia celui de-al treilea înger se încheie, mila nu mai mijlocește pentru locuitorii vinovați ai pământului. Poporul lui Dumnezeu și-a împlinit lucrarea. Ei au primit „ploaia târzie”, „înviorarea care vine din prezența Domnului” și sunt pregătiți pentru ceasul de încercare dinaintea lor. Îngerii se grăbesc înapoi și încolo în cer. Un înger, întorcându-se de pe pământ, anunță că lucrarea lui este încheiată; încercarea finală a fost adusă asupra lumii, iar toți cei care s-au dovedit loiali preceptelor divine au primit „sigiliul Dumnezeului celui viu”. Atunci Isus încetează mijlocirea Sa în sanctuarul ceresc. Își ridică mâinile și, cu glas tare, spune: „S-a isprăvit”; iar toată oștirea îngerească își depune coroanele când El face solemnă declarație: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; și cine este întinat să se întineze și mai departe; și cine este drept să trăiască în dreptate și mai departe; și cine este sfânt să se sfințească și mai departe.” Apocalipsa 22:11. Fiecare caz a fost hotărât pentru viață sau pentru moarte. Marea Luptă, 613.

Versetul patruzeci din Daniel unsprezece începe în 1798, iar în versetul patruzeci și cinci, când împăratul de la miazănoapte (papalitatea) își găsește sfârșitul, fără ca nimeni să-l ajute, timpul de probă al omenirii se închide, căci versetul următor afirmă: „Și în vremea aceea”, identificând astfel „vremea” reprezentată în versetul anterior, care este versetul patruzeci și cinci din Daniel unsprezece. Împăratul de la miazănoapte (papalitatea) își găsește sfârșitul la închiderea timpului de probă al omenirii.

Prin urmare, istoria ultimelor șase versete ale capitolului unsprezece al lui Daniel identifică o succesiune de evenimente care începe în 1798 și se încheie la închiderea timpului de probă al omenirii. Pe vremea când sora White era în viață, anul 1798 se afla, în mod evident, în trecutul ei. Când a afirmat că «profeția din capitolul unsprezece al lui Daniel este aproape de împlinirea ei deplină», ea nu putea face trimitere decât la evenimente care au loc după 1798 și înainte ca Mihail să Se ridice. Apoi afirmă în mod specific că «o mare parte din istoria care a avut loc în împlinirea acestei profeții se va repeta», instruindu-l astfel pe cercetătorul profeției că istoria finală a capitolului unsprezece al lui Daniel, care «este aproape de împlinirea ei deplină», a fost tipificată în alte porțiuni de istorie prezentate în capitolul unsprezece al lui Daniel.

După ce ea subliniază acea cheie profetică de cea mai mare importanță, citează apoi versetele treizeci până la treizeci și șase și afirmă: „Scene asemănătoare celor descrise în aceste cuvinte vor avea loc.” Inspirația a oferit o cheie pentru acei studenți ai profeției care doreau să înțeleagă

împlinirea finală a capitolului unsprezece din Daniel. Cheia consta în faptul că istoria ultimelor șase versete din Daniel unsprezece era paralelă cu istoria reprezentată în versetele treizeci până la treizeci și șase. Din această descoperire izvorăște multă lumină, dar ceea ce trebuie avut în vedere aici este că, în versetul treizeci și unu din Daniel unsprezece, „necurmatul” este înlăturat.

Pentru a înțelege corect istoria care ilustrează succesiunea de evenimente ce duc la închiderea timpului de probă al omenirii, un student al profeției trebuie să aibă o înțelegere corectă a „necurmatului”. Dacă versetul treizeci și unu identifică înlăturarea slujirii lui Hristos în sanctuar, sau dacă identifică înlăturarea păgânismului, este absolut esențial să înțelegeți, dacă doriți să înțelegeți corect istoria paralelă despre care a vorbit Sora White când a scris: „Scene similare cu cele descrise în aceste cuvinte vor avea loc.”

Desigur, adventismul laodicean nu a recunoscut împlinirea versetului patruzeci din Daniel unsprezece drept identificând prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, dar versetul identifică tocmai acele evenimente. Pentru cei care doreau să înțeleagă corect creșterea profetică a cunoștinței care a venit odată cu împlinirea versetului patruzeci în 1989, înțelegerea corectă a „necurmatului” a devenit atunci adevăr prezent. În prima parte a secolului al douăzecilea, înțelegerea corectă era importantă, căci ea era o parte esențială a adevărilor fundamentale pe care Domnul le-a așezat prin William Miller.

Însă, în primul deceniu și jumătate al secolului al douăzecilea, viziunea protestantă satanică, care susține că „the daily,” reprezintă lucrarea de sanctuar a lui Hristos, era o poziție minoritară și nu se justifica să se permită nici măcar să înceapă o controversă cu privire la adevărul că „the daily,” este un simbol al păgânismului. De aceea veți auzi din partea revizioniștilor istorici laodiceeni că subiectul „the daily,” „nu trebuie transformat într-o chestiune de probă,” sau „că subiectul ‘the daily’ nu trebuie agitat.” Ceea ce revizioniștii omit întotdeauna, când îi conduc pe neștiutori în această discuție anume, este precizarea pe care Inspirația a așezat-o întotdeauna asupra subiectului. Următorul pasaj este îndreptat către Prezbiterul Haskell.

Fratele Haskell conducea apărarea înțelegerii corecte a „the daily”, împotriva atacurilor lui Prescott și Daniells în primul și al doilea deceniu al secolului al XX-lea. Acordați mare atenție, căci sora White nu afirmă nicăieri că înțelegerea lui Haskell cu privire la „the daily” era greșită; ea îl instruiește pur și simplu să nu permită continuarea agitației, deoarece Domnul nu dorea să ofere un cadru permanent dușmanilor adevărului (Prescott și Daniells) pentru a continua să-și promoveze învățătura falsă. În pasaj, Haskell este muștrat pentru „planșă”, iar planșa la care se face referire este planșa din 1843. Haskell a reprodus planșa din 1843 drept mărturie în acea controversă. Dar nu s-a limitat să o reproducă; a inclus în partea de jos a planșei pasajul în care sora White spune: „planșa din 1843 a fost îndrumată de mâna Domnului și nu ar trebui să fie modificată.” Pe măsură ce citiți pasajul, numărați de câte ori ea spune „în acest timp”.

'Sunt instruit să vă spun: Să nu se stârneasă, în acest timp, în Review, întrebări care tind să tulbure mințile. . . . Nu avem acum timp să intrăm în controverse nefolositoare, dar ar trebui să considerăm cu seriozitate necesitatea de a-L căuta pe Domnul pentru o adevărată convertire a inimii și a vieții. Se cuvine să se facă eforturi hotărâte pentru a dobândi sfințirea sufletului și a

minții.'

Am primit avertizări cu privire la necesitatea ca noi să menținem un front unit. Aceasta este o chestiune de importanță pentru noi în vremea aceasta. Ca indivizi, trebuie să acționăm cu cea mai mare prudență.

I-am scris fratelui Prescott, spunându-i că trebuie să fie deosebit de atent să nu introducă în Review subiecte care ar părea să scoată în evidență neajunsuri în experiența noastră trecută. I-am spus că această chestiune, în privința căreia el crede că s-a făcut o greșeală, nu este o chestiune vitală și că, dacă i s-ar acorda acum o atenție deosebită, dușmanii noștri ar profita de ea și ar face din țânțar armăsar.

Și ție îți spun că acest subiect [IDENTITATEA „NECURMATULUI” DIN DANIEL 8.] nu ar trebui să fie adus în discuție în acest timp. Nu, frate, simt că, în această criză a experienței noastre, acea diagramă pe care ai dispus să fie retipărită nu ar trebui să fie pusă în circulație. Ai greșit în această privință. Satana lucrează cu hotărâre pentru a suscita controverse care vor crea confuzie. Sunt unii care ar fi încântați să-i vadă pe slujitorii noștri în dispută pe această chestiune și ar face mare caz de aceasta.

Mi s-a făcut cunoscut că, în ceea ce privește ceea ce s-ar putea spune de ambele părți ale acestei chestiuni, tăcerea, în acest timp, este elocventă. Satana pândește o ocazie de a crea dezbinare în rândul slujitorilor noștri de frunte. A fost o greșeală să publicați diagrama înainte ca voi toți să vă puteți aduna laolaltă și să ajungeți la un acord cu privire la această chestiune. Nu ați procedat cu înțelepciune aducând în prim-plan un subiect care nu poate decât să stârnească discuții și să scoată la iveală opinii felurite, căci fiecare element va fi forțat și făcut să însemne ceva care nu va însemna decât vătămare cauzei. Avem destul de lucru pentru a face față afirmațiilor false ale celor care au dat dovadă de disponibilitatea de a depune mărturie mincinoasă. Manuscript Releases, volumul 9, 106, 107.

În articolul precedent am identificat că Ellen White a afirmat că aceia care au dat strigătul orei judecății aveau viziunea corectă asupra „the daily,” și că concepția lui Prescott și Daniells, potrivit căreia „the daily,” reprezenta slujirea lui Hristos în sanctuar, provenea de la Satana. Ea l-a mustrat pe Haskell pentru că a îngăduit să continue controversa, dar nu pentru poziția sa cu privire la adevărul despre ceea ce „the daily,” reprezintă. La acel moment, majoritatea încă împărțeau înțelegerea pionierilor privitoare la „the daily,” și, mai important, versetul din Daniel unsprezece, care urma să fie desigilat la „timpul sfârșitului” în 1989, se afla încă la decenii în viitor. La acel moment (1989), importanța unei viziuni corecte asupra „the daily,” avea să fie necesară. Revizionistii lasă întotdeauna în afara felurilor lor de basme calificările lui Ellen White care erau limitate acelei perioade anume. Numărați calificarea de timp din pasajul următor.

Am cuvinte de spus fraților Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott și tuturor celor care au fost activi în susținerea punctelor lor de vedere cu privire la înțelesul „jertfei necurmate” din Daniel 8. Aceasta nu trebuie să devină o chestiune de probă, iar agitația care a rezultat din faptul că a fost tratată ca atare a fost foarte nefericită. S-a produs confuzie, iar mințile unora dintre frații noștri au fost abătute de la atenția chibzuită care ar fi trebuit să fie acordată lucrării pe care Domnul a rânduit să fie făcută în acest timp în orașele noastre. Acest

lucru a fost pe placul marelui vrăjmaș al lucrării noastre.

Lumina care mi-a fost dată este că nu trebuie făcut nimic pentru a spori agitația în jurul acestei chestiuni. Să nu o aducem în cuvântările noastre și să nu stăruim asupra ei ca asupra unei chestiuni de mare însemnătate. Avem o mare lucrare înaintea noastră și nu avem nici măcar un ceas de pierdut de la lucrarea esențială ce trebuie împlinită. Să ne limităm eforturile publice la prezentarea liniilor importante ale adevărului asupra cărora avem o lumină clară.

Doresc să vă atrag atenția asupra ultimei rugăciuni a lui Hristos, așa cum este consemnată în Ioan 17. Sunt multe subiecte despre care putem vorbi – adevăruri sacre, încercătoare, frumoase în simplitatea lor. Asupra acestora puteți stăruți cu cea mai profundă seriozitate. Dar să nu fie adus acum în discuție „the daily”, nici vreun alt subiect care va stârni controverse între frați; căci aceasta va întârzia și va stânjeni lucrarea asupra căreia Domnul ar dori ca mințile fraților noștri să se concentreze chiar acum. Să nu agităm chestiuni care vor dezvălui o diferență marcată de opinie, ci mai degrabă să aducem din Cuvânt adevărurile sacre privitoare la cerințele obligatorii ale legii lui Dumnezeu.

Slujitorii noștri ar trebui să se străduiască să prezinte adevărul în cea mai favorabilă lumină. Pe cât este cu putință, toți să vorbească aceleași lucruri. Predicile să fie simple și să trateze subiecte vitale, ușor de înțeles. Când toți slujitorii noștri vor vedea necesitatea de a se smeri, atunci Domnul va putea lucra cu ei. Avem nevoie acum să fim reconvertiți, pentru ca îngerii lui Dumnezeu să conlucreze cu noi, producând o impresie sacră asupra minților celor pentru care lucrăm.

Trebuie să ne contopim în legăturile unității asemănătoare lui Hristos; atunci ostenele noastre nu vor fi zadarnice. Trageți cu funii la fel întinse și să nu se introducă certuri. Arătați puterea unificatoare a adevărului, iar aceasta va face o puternică impresie asupra minților omenești. În unitate stă puterea.

Nu este timpul să punem în prim-plan puncte de deosebire neînsemnate. Dacă unii care nu au o legătură vie și puternică cu Stăpânul își dezvăluie lumii slăbiciunea experienței lor creștine, vrăjmașii adevărului, care ne urmăresc îndeaproape, vor profita din plin de aceasta, iar lucrarea noastră va fi împiedicată. Fie ca toți să cultive blândețea și să ia învățăminte de la Cel care este blând și smerit cu inima.

Subiectul „the daily” nu ar trebui să dea naștere unor mișcări precum cele care au fost întreprinse. Ca urmare a felului în care acest subiect a fost tratat de oameni de ambele părți ale chestiunii, s-a iscat o controversă și a rezultat confuzie.

Acțiunea fratelui Larry Smith de a publica un tratat care conținea condamnarea fraților săi și a credinței lor nu a fost încuviințată de Dumnezeu. Iar prezbiterului Prescott îi voi spune: Domnul nu a așezat asupra ta o povară cu privire la această chestiune.

M-a durut să aud că Prezbiterul Daniels, știind că exista o divergență de opinie cu privire la această chestiune în rândul fraților noștri conducători, a stăruit ca această chestiune să fie adusă în prim-plan, așa cum s-a procedat în unele locuri.

Alții dintre frații noștri nu au fost călăuziți de înțelepciune și nu au raționat limpede de la cauză la efect cu privire la rezultatele eforturilor lor de a susține punctul lor de vedere privind interpretarea „the daily”. Câtă vreme persistă starea actuală de diferență de opinie cu privire la acest subiect, să nu fie el scos în prim-plan. Să înceteze orice dispută. Într-un asemenea timp, tăcerea este elocventă.

„Îndatorirea slujitorilor lui Dumnezeu în vremea aceasta este de a predica Cuvântul în orașe. Hristos a venit să mântuiască sufletele, iar noi, ca ispravnici ai harului Său, trebuie să le împărtășim locuitorilor marilor orașe o cunoaștere a adevărului Său mântuitor.” Pamphlets, numărul 20, 11, 12.

Fratele Larry Smith, la care ea se referea, era în mod deosebit indignat de situație, căci era vorba de cartea tatălui său, Daniel and the Revelation, pe care Prescott și Daniells voiau să o rescrie pentru a schimba ceea ce el scrisese cu privire la „the daily”. Fratele Smith apăra adevărul și, de asemenea, pe tatăl său. Ea condiționează în mod repetat controversa cu cuvintele „în acest timp”, iar spre final afirmă: „Câtă vreme există starea actuală de diferență de opinie cu privire la acest subiect, să nu fie scos în evidență.” Toate universitățile adventismului care predau „the daily” astăzi predau viziunea satanică. În mod evident, condițiile de astăzi nu sunt aceleași ca la acea vreme.

A doua generație a Adventismului a început odată cu răzvrătirea din 1888, iar spiritismul s-a statornicit în rândul conducerii. Acea stare a deschis ușa pentru răspândirea unor amăgiri spiritiste și mai mari, care aveau să producă un climat de înstrăinare și dezbinare, întrucât bărbați în poziții de răspundere au hotărât să promoveze orice socoteau ei înșiși drept adevăr. Oameni precum Daniells, Prescott și Kellogg au devenit simboluri ale acelei istorii în care Ezechiel a identificat ceea ce cei șaptezeci de bătrâni, "bătrânii casei lui Israel", aveau să "facă în întuneric, fiecare în odăile închipuirilor lui? căci ei zic: Domnul nu ne vede."

În acea generație, mesagerii soliei din 1888, amândoi, și-au pierdut calea în controversele, confuzia și spiritismul care i-au copleșit pe cei șaptezeci de bătrâni ai lui Ezechiel, care zugrăviseră idoli pe zidurile templului și pe zidurile minților lor. Lucrarea de sănătate a fost înlăturată din pricina spiritismului lui Kellogg, și totuși revizionistii Adventismului laodicean îi fac pe neînvățați să creadă că din haosul acelei generații a ieșit un oarecare fel de biruință. A existat o istorie paralelă în vremea Judecătorilor, în care sinteza istoriei Judecătorilor se potrivește perfect cu această perioadă, căci ultimul verset din Judecători spune:

În zilele acelea nu era împărat în Israel: fiecare făcea ceea ce era drept în ochii lui. Judecători 21:25.

Vom arăta de ce istoria din cartea Judecători corespunde istoriei celei de-a doua generații a adventismului pe parcursul acestor articole, dar trebuie remarcat că, atunci când se ia în considerare istoria adventismului laodicean, istoria la îndemână a fost furnizată de cei care practică revizionismul istoric. În mod cert, Sora White nu a dorit ca subiectul „necurmatului” să fie agitat în acea perioadă, când, în realitate, era vorba doar de o mică minoritate de bărbați, despre care ea afirmase că erau călăuziți de „îngeri care fuseseră izgoniți din cer”, cărora li se oferea o tribună publică pentru a-și promova ideile eronate. Dar a sugera că Sora White ar fi susținut vreodată ideea

că este acceptabilă păstrarea erorii este tocmai opusul a ceea ce ea credea.

"Fraților, în calitate de sol al lui Hristos vă avertizez să vă feriți de aceste chestiuni secundare, a căror tendință este de a abate mintea de la adevăr. Eroarea nu este niciodată inofensivă. Ea nu sfințește niciodată, ci aduce întotdeauna confuzie și dezbinare. Este întotdeauna primejdioasă. Vrajmașul are mare putere asupra minților care nu sunt temeinic întărite prin rugăciune și statornicite în adevărul biblic." Mărturii, volumul 5, 292.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Nu avem timp de pierdut. Vremuri de restriște stau înaintea noastră. Lumea este frământată de duhul războiului. În curând vor avea loc scenele de strâmtorare despre care vorbesc profețiile. Profeția din capitolul unsprezece al lui Daniel aproape că și-a atins împlinirea deplină. O mare parte din istoria care s-a petrecut în împlinirea acestei profeții se va repeta. În versetul al treizecilea se vorbește despre o putere care 'va fi mâhnită și se va întoarce și se va mânia împotriva legământului sfânt; așa va face; se va întoarce iarăși și va face înțelegere cu cei ce părăsesc legământul sfânt. Și oștiri vor sta de partea lui și vor pângări sanctuarul tăriei și vor înlătura jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiirii. Pe cei care lucrează nelegiuire împotriva legământului îi va corupe prin lingușiri; dar poporul care își cunoaște Dumnezeuul va fi tare și va face isprăvi. Și cei pricepuți dintre popor vor da învățătură multora; totuși vor cădea de sabie și de flacăra, prin robie și prin jaf, multe zile. Când vor cădea, li se va da un mic ajutor; dar mulți se vor lipi de ei prin lingușiri. Și dintre cei pricepuți unii vor cădea, ca să-i încerce, să-i curățească și să-i albească, până la vremea sfârșitului; căci încă mai este pentru o vreme hotărâtă. Și împăratul va face după voia sa; și se va înălța și se va mări mai presus de orice dumnezeu și va rosti lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor și va propăși până ce mânia va fi împlinită; căci ceea ce este hotărât se va face.' Daniel 11:30-36.

Scene asemănătoare cu cele descrise în aceste cuvinte se vor petrece. Vedem dovezi că Satana pune cu repeziciune stăpânire pe mințile omenești care nu au frica de Dumnezeu înaintea ochilor lor. Să citească și să înțeleagă toți profețiile acestei cărți, căci acum intrăm în vremea de strâmtorare despre care s-a vorbit:

„Și în vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod care stă pentru fiii poporului tău; și va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamuri, până la vremea aceea; și în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, oricine va fi găsit scris în carte. Și mulți dintre cei ce dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii spre viață veșnică, iar alții spre rușine și dispreț veșnic. Și cei înțelepți vor străluci ca strălucirea tăriei; iar cei ce întorc pe mulți la neprihănire, ca stelele, în veci de veci. Iar tu, Daniele, închide cuvintele și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga înapoi și înapoi și cunoștința va spori.” Daniel 12:1-4. Manuscript Releases, numărul 13, 394.